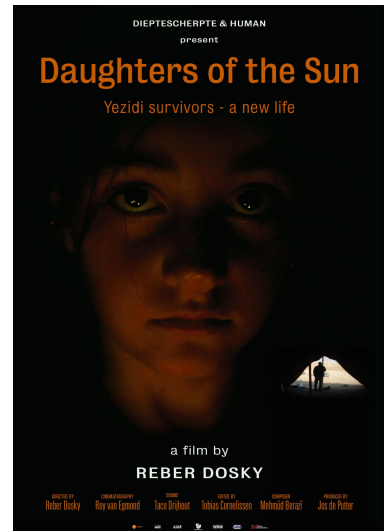

Yezidi delegatie Daughters of the Sun
Commissie Buitenland Tweede Kamer
6 april 2023

Geachte leden van de Commissie Buitenland
van de Tweede Kamer,

Wij zijn zes Yezidi vrouwen uit de film Daughters of the Sun van Reber Dosky. Onze namen zijn Sarab, Faiza, Ekhlās, Maqboola, Jamila en Ameera. Wij danken u zeer voor uw ontvangst op deze bijzondere plek waar u in grote meerderheid de genocide op de Yezidi heeft erkend.

Erkenning genocide

De erkenning van de genocide op ons volk, gepleegd door IS, is voor ons van grote betekenis. Het is de 74^e genocide op de Yezidi maar voor veel mensen de eerste die ze kennen. De erkenning geeft ons het gevoel dat ons lijden is gehoord en gezien door de rest van de wereld. We hopen ook dat de erkenning leidt tot hogere straffen van IS'ers die vervolgd worden voor hun oorlogsmisdaden.

Ons lijden toen

We zijn allemaal op jonge leeftijd, als tieners, ontvoerd geweest door IS. Ze hebben ons gescheiden van onze families. Ze hebben gezinsleden voor onze ogen vermoord. Ze hebben ons verhandeld op markten voor seks-slavinnen. Ze hebben ons gemarteld. Ze hebben ons klein willen krijgen, maar dat is ze niet gelukt. Wij zijn sterk, sterker dan ooit.

Wat ons is aangedaan, gaat het voorstellingsvermogen van de meeste mensen te boven. Het is voor ons belangrijk dat mensen weten wat ons is aangedaan. In de film van Reber Dosky vertellen wij dat verhaal. We hopen dat u de film gaat zien als u dat nog niet heeft gedaan.

Ons leven nu

- We leven nu al jaren in vluchtelingenkampen rondom Duhok (Irak) waar geen goede hulp is om te kunnen herstellen van onze traumatische ervaringen. Onze wonden zijn diep en nog lang niet geheeld.
- De meesten van ons wonen in tenten. Sommigen wonen in een caravan, wat beter is. De tenten vliegen regelmatig in brand en zijn te heet in de zomer en te koud in de winter.
- We kunnen ons niet ontwikkelen. Volgens de autoriteiten waren wij te oud toen we terugkwamen na de gevangenschap bij IS om nog naar school te gaan. Er is nauwelijks werk.
- De terugkeer naar onze geboortestreek Sinjar is extreem moeilijk omdat daar alles kapot is. Onze huizen, onze scholen, onze ziekenhuizen, onze straten, onze elektriciteit- en watervoorzieningen. Alles moet worden herbouwd. Maar veel

belangrijker is nog dat onze Arabische burens, die ons hebben uitgeleverd aan IS, nog altijd daar wonen. We vinden het moeilijk om hen te vertrouwen en het is nog niet tot een gesprek daarover gekomen tussen de twee bevolkingsgroepen. We weten niet of verzoening mogelijk is.

Onze wensen

Wij hebben hulp nodig, ook uw hulp, om onze levens weer op te kunnen bouwen.

- **Gerechtigheid.**
 - Het is belangrijk dat alle landen de genocide op de Yezidi erkennen, hiervoor kunnen landen die dat al gedaan hebben, zich inzetten;
 - De IS'ers moeten vervolgd en bestraft worden. Wij hopen dat onze getuigenissen in de film daaraan bijdragen;
 - Wij hebben steun nodig in de bewijsvergaring;
 - Er is hulp nodig om alle Yezidi die nog als slaaf in IS-gezinnen worden gehouden te bevrijden;
 - Yezidi die bevrijd worden, zouden zich zo snel mogelijk moeten kunnen herenigen met hun familieleden in het buitenland. Dat proces stuit nu op bureaucratische tegenwerking;
 - Er kan meer werk gemaakt worden van het zoeken naar massagraven en de identificatie van gevonden lichamen.
- **Menswaardig wonen.** Er is beter onderdak nodig in de vluchtelingenkampen. Alle tenten zouden vervangen kunnen worden door semipermanente woningen.
- **Voorzieningen in de vluchtelingenkampen.** Er zijn meer voorzieningen nodig in de vluchtelingenkampen. Bij de ontwikkeling daarvan willen wij betrokken worden als gelijkwaardige partners, die mee kunnen denken over hoe onze levens beter zouden kunnen worden. We hebben hulp nodig op het gebied van:
 - Onderwijs voor jong en oud;
 - Kinderopvang;
 - Gespecialiseerde hulp voor mensen met een handicap;
 - Medische zorg;
 - Psychische zorg, in het bijzonder traumabehandeling;
 - Talentontwikkeling;
 - Steun om ons eigen inkomen te generen en in afwachting daarvan financiële ondersteuning.
- **Uitnodigingen om te komen herstellen.** De situatie in Sinjar en in de vluchtelingenkampen is uitzichtloos. Voor de vrouwen die gevangen hebben gezeten bij IS zijn er tussentijds uitnodigingsprogramma's nodig in Westerse landen om te kunnen herstellen van hun trauma's. Duitsland heeft laten zien hoe dat kan.
- **Terugkeer.** Uiteindelijk hopen we dat de Yezidi kunnen terugkeren naar hun eigen geboortegrond in de Sinjar provincie. Daarvoor is nodig:
 - Veiligheid die door de VN beschermd wordt;
 - Wederopbouw van al onze dorpen en steden;
 - Hulp bij de verzoening met onze burens.

Wij danken u voor uw aandacht en medeleven,
Sarab, Faiza, Ekhlās, Maqboola, Jamila en Ameera

Bijlage: nadere informatie

Yezidi-delegatie van Daughters of the Sun

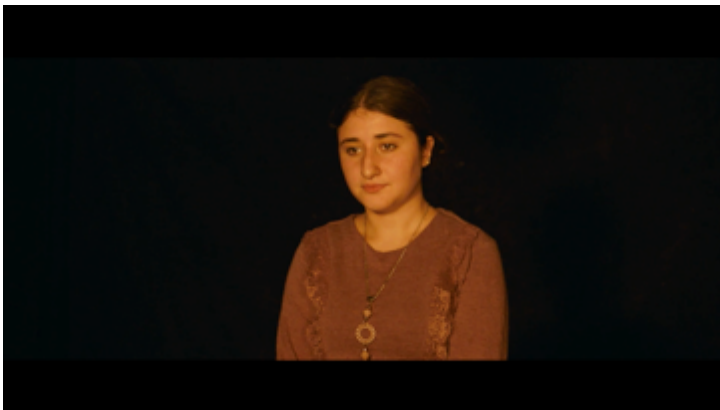
Op 25 maart 2023 ging de nieuwste film van Reber Dosky: Daughters of the Sun in première. De film gaat over het leven van Yezidi meisjes die in 2014 door IS zijn ontvoerd en inmiddels weer terug zijn in hun gemeenschap. De Yezidi-vrouwen waren jong toen ze werden ontvoerd vanuit de bergen in Iraaks Koerdistan. Bruut gescheiden van hun familie, onder dwang bekeerd tot de islam en ingelijfd als seks-slavinnen van IS-strijders. De film volgt negen overlevenden die terugkeren in hun traditionele gemeenschap en onderzoekt in hoeverre deze jonge getraumatiseerde vrouwen aan een nieuw leven kunnen beginnen.

Rondom de première bezoekt een delegatie van de hoofdpersonages uit de film Nederland. Het idee is dat zij met de film en hun aanwezigheid de vergeten Yezidi vrouwen terug op de kaart zetten.

Faiza Kamal

Faiza is 19 jaar. Ze was 11 toen ze door IS werd ontvoerd. Toen haar IS-eigenaar Faiza naar Turkije wilde brengen met een valse Syrische identiteitskaart, werd ze gearresteerd door de Turkse autoriteiten. Toen ze ontdekten dat ze Yezidi was, is ze naar de Syrische autoriteiten overgebracht. Daar heeft ze ruim een maand in de gevangenis gezeten. Yezidi activisten die over haar hoorden, hebben ervoor gezorgd dat ze vrijkwam.

Een oma en een zus van Faiza zijn nog in handen van IS.

Faiza leeft met duizenden lotgenoten in Mam Rashaan kamp, nabij Dohuk. Een stad van tenten. Ze volgt workshops, bijvoorbeeld in tekenen, yoga, theater, om zich verder te ontwikkelen. Faiza is één van de gezichten geworden van de IS slachtoffers, ze heeft vaak het woord gevoerd voor hen.

In het kamp heeft Faiza een eigen winkeltje met producten voor de lichamelijke verzorgen. Zij en Sarab zijn hartsvriendinnen, zoals in Daughters of the Sun te zien is.

Sarab Issa

Sarab is 20 jaar. Ze was 12 toen ze door IS werd ontvoerd samen met haar twee zussen. Ze is een aantal keer verkocht als seksslaaf op de IS-markt. Ze kwam vrij toen IS viel in Raqqa. Aanvankelijk werd ze overgebracht naar een opvanghuis voor Yezidi vrouwen in Rojava (Noord-Syrië) vanwaar uit ze is geholpen om haar familie weer terug te vinden.

Sarab woont nu met haar gezin in Mam Rashan kamp, waar ze Faiza leerde kennen. Ze bleken vrijwel dezelfde geschiedenis te hebben en werden hartsvriendinnen. Ze hebben veel steun aan elkaar. Sarab heeft een winkeltje met kleding recht tegenover de winkel van Faiza. De winkeltjes die de Yezidi vrouwen die slachtoffer zijn van IS geweld, runnen, zijn met steun van een hulporganisatie opgezet.

In Daughters of the Sun gaan Sarab en Faiza samen terug naar Sinjar, waar hun nachtmerrie begon.

Jamila Rasho

Jamila is 20 jaar. Ze was 12 toen ze door IS werd ontvoerd, samen met haar oudere zus Ameera. Ruim drie maanden waren ze in handen van IS. Jamila is op eigen kracht gevlucht van IS samen met andere Yezidi meisjes.

Samen met haar moeder, zus en twee broers woont ze in Isyan kamp, in de provincie Dohuk. Haar vader was voor de oorlog al overleden. Ze kwamen uit het centrum van Sinjar.

Jamila is verloofd met iemand uit hetzelfde kamp. In de winter helpt ze haar moeder met huishoudelijke activiteiten. In de zomer werkt ze met het hele gezin op het land waar ze groente verbouwen.

Ameera Rasho

Ameera is 29 jaar. Ze was 21 jaar toen ze door IS werd ontvoerd, samen met haar zus Jamila. Ze is een aantal keer verkocht als sekslaaf gedurende de jaren dat ze door IS gevangen werd gehouden. Ze is bevrijd toen de stad Mosul werd heroverd door het Iraakse en Koerdische leger.

Samen met haar moeder, zus en twee broers woont ze in Isyan kamp, in de provincie Dohuk. Hun vader was voor de oorlog al overleden. Ze kwamen uit het centrum van Sinjar. Ameera werkt in een opvang voor gehandicapte kinderen buiten het kamp.

Ekhlas Kuthr

Ekhlas is 28 jaar. Ze was 20 jaar toen ze door IS werd ontvoerd. Ze is doofstom vanaf haar geboorte. Een groot deel van haar familie is vermoord door IS. Via een speciaal programma is haar moeder naar Duitsland gebracht. Ekhlas woont alleen in een opvangkamp in Koerdistan, ze hoopt bij haar moeder te kunnen gaan wonen.

Ekhlas kan weinig ondernemen in het kamp, ze blijft meestal in haar eigen tent. Af en toe helpt ze de burens met hun kinderen.

Maqboola Bajoo

Maqboola is 43 jaar. Ze was 35 toen ze door IS werd ontvoerd. Ze heeft extreem zwaar geleden onder het IS geweld. Haar vader en broer werden voor haar ogen vermoord. Ze is

vele malen als sekslaaf doorverkocht door IS. Toen ze volgens haar eigenaar het huis niet goed had schoongemaakt, werd ze vanaf de tweede etage naar beneden gesmeten. Ze is ontdekt door de Koerdische eenheden in Al Hol kamp. Later heeft ze ook geholpen om andere Yezidi meisjes te bevrijden vanuit het kamp door zich als IS vrouw te verkleden en informatie te verzamelen over de Yezidi die nog verborgen werden door de IS-vrouwen in Al Hol kamp.

Magboola is opgevangen in het vrouwenopvangcentrum voor Yezidi in Rojava (Noord-Syrië). Vanuit daar kon ze haar zus, als enige overlevende in Koerdistan, terugvinden. Ze woont samen met haar zus in Isyan kamp. Haar zus is getrouwd en heeft kinderen, Magboola helpt haar. Aanvankelijk durfde Magboola nauwelijks naar buiten in het kamp. Later heeft workshops kleding maken gevolgd in het kamp. Ze heeft gewerkt als vuilverzamelaar in het kamp. Ze is in januari 2023 getrouwd.

Achtergrond

Op 3 augustus 2014 kende de hele wereld even de Yezidi. Duizenden Yezidi waren gevlucht naar de berg Sinjar omdat IS hun dorpen in was gevallen. Bij de slag om Mosul had IS het moderne wapentuig van het Iraakse leger buitgemaakt. Daarmee was het gemakkelijk om de Sinjar regio onder de voet te lopen. In Sinjar woonden al duizenden jaren de Yezidi, te midden van andere bevolkingsgroepen, waaronder veel Arabische moslims. De laatsten hebben letterlijk hun Yezidi burens uitgeleverd aan IS. Binnen enkele weken werden ongeveer 50.000 Yezidi geëxecuteerd, met name mannen en ouderen. Duizenden vrouwen en meisjes werden ontvoerd en op slavenmarkten verhandeld als sekslaaf voor IS mannen. Jonge kinderen werden bij IS gezinnen ondergebracht om ze als moslim op te voeden. Met het terugdringen van IS kwamen mondjesmaat ontvoerde Yezidi meisjes naar bevrijd gebied. Over het lot van duizenden ontvoerde Yezidi vrouwen en meisjes is nog altijd niets bekend. Veel ontvoerde Yezidi slaven zijn door IS-strijders meegenomen op hun vlucht naar Turkije. Vanuit Turkije komen regelmatig berichten van Yezidi meisjes die zich hebben weten te bevrijden van hun ontvoerders.

De Yezidi worden door IS als 'ongelovigen' beschouwd maar het Yezidisme is een monotheïstische en endogame religie. Eeuwenlang worden Yezidi vervolgd. De Yezidi noemen de aanval van IS in 2014 de 74^e genocide op hun volk.

De gevluchte en teruggekeerde Yezidi wonen nu in grote vluchtelingenkampen rondom Duhok. Hun aantal wordt geschat op 360.000. De terugkeer naar een oorspronkelijke dorpen rondom de Sinjar berg is onmogelijk omdat de regio door verschillende strijdende troepen wordt geclaimd. De sjiiitische milities - veelal Arabische Irakezen - die in 2014 hebben meegewerkt aan de uitlevering van de Yezidi aan IS maken nog altijd de dienst uit in Sinjar. Naar hen terugkeren, is voor de Yezidi een nachtmerrie tot leven wekken.

Contact Yezidi-delegatie

Carla van Os

+31 (0)6 2000 3200

carlavanos1968@gmail.com